

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΓΓΡΑΦΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΤΗΡΗΣΕΩΣ

Εντός της Σύρου Δραχ. 22.
Εκτός " 26.

Διὰ τὰς Διαγραφὰς τὸν στίχ. Α. 25
Διὰ τὰς Δικαστικάς τὸν στίχ. Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 15 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ Ἐπαρχιακὸς Τύπος.

Μία τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδων, μικρὰ μὲν δέμας, ἀλλὰ περὶ πολλῶν καὶ παντοίων πραγματευομένη, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς ἔχουσα τοὺς ἀναγινώσκοντας, ἀγνοοῦμεν πόθεν λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 8ης Νοεμβρίου φρικτὴν κατὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου καταδίκην. « Φρίκην καὶ ἀπελπισίαν (λέγει ἡ Αὐγὴ) προσεξεῖ εἰς πάντα εὐαίσθητον πολίτην ἡ κατάστασις τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἀποβαλόντος πᾶν αἰσθηματικὸν ἀνεξαρτησίας. Τοιοῦτον οἰκτρὸν θέαμα δὲν παροῦσιν αἱ ἡμετέρες, ὅτι ὁ Γαλλικὸς τύπος μόνον, ὅστις, ὡς ἄλλος σόδετος, ἀναγκάζεται ἐκὼν ἄκων νὰ ἐξυμνῇ τὴν στρατοκρατίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ζῇ. Ἀλλ' ὁ Ἐπαρχιακὸς Ἑλληνικὸς τύπος διὰ τί δὲν ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν του, ὡς ἄλλοτε; ἀπεφθάρη καὶ οὗτος, ὡς ὁ τῆς Πρωτευούσης, μισθοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὑπὸ τραπεζικῶν ὑποκαταστημάτων, ὑπὸ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν, ὑπὸ Νομαρχῶν καὶ Μοιράρχων. Τύπος τοιοῦτος, μὴ δυνάμενος νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ζῇ ἀφ' ἐαυτοῦ, εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ ὑπάρχῃ, ὡς μὴ ὠφελῶν τὴν πατρίδα ».

Ἀντεγράψαμεν αὐτὰς τὰς λέξεις τῆς Αὐγῆς, βέβαιοι ὄντες, ὅτι καὶ μόνῃ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν θέλει διεγείρει ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς ἀπαθοῦς ἀναγνώστου αἰσθηματικὰ ἀναγκαστικὰ διὰ τὸν ἀπερίσκεπτον τρόπον, δι' οὗ ἐξυβρίζεται ἀποτόμως ἅπας ἀνεξαρτητικὸς Ἐπαρχιακὸς τῆς Ἑλλάδος τύπος, ὅστις ἐναντίον τῆς ἀπερίσκεπτου ταύτης διαβεβαιώσεως ἐξεπλήρωσε καὶ ἐκπληροῖ τὸ καθήκον αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως πάσης Κυβερνητικῆς καὶ ἰδιωτικῆς ἐπενεργείας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθεθῇ, ὅτι ὁ Συντάκτης τῆς Αὐγῆς ἠδυνήθη διαμένων ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ νὰ πληροφορηθῇ, ἢ νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μισθοδοτεῖ Ἐπαρχιακὴν τινὰ ἐφημερίδα, ὧφει νὰ δομᾷ αὐτὴν, νὰ στιγματίσῃ μετὰ παρρησίας νομίμου τὸν πωλῆσαντάν τὸν κάλαμον αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἴτε εἰς ἰδιώτην ὅποιονδήποτε, καὶ οὐχὶ νὰ ἐκφράσῃ τὸσφ γενικὴν καὶ φρικτὴν καταδίκην κατὰ παντὸς ἀνεξαρτήτως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Τὸ καθ' ἡμᾶς οὔτε ἠκούσαμεν πώποτε, οὔτε ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ὑποπτεύσωμεν, ὅτι ἡ βέβηλος αὕτη διαφθορὰ εἰσεχώρησεν ὅπως δῆποτε καὶ εἰς αὐτάς. Ἀγνοοῦντες δὲ τοὺς τε συντάκτας τῶν ἀλλοτρίων τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἀνωτέρω διαβεβαίωσιν, ἣν ἐξαγομὴν ἐκ μόνῃς τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων, οὐδεμίαν παρεχούσης ὑποψίαν τοιαύτης ἀσυνειδήτου ἐξασκήσεως τοῦ ἱερωτάτου καὶ καλλίστου τῶν ἐπαγγελμάτων ἄλλως τε ἀφίμεν τὴν φροντίδα τῆς ἀνηκούσης

ἀπαντήσεως εἰς αὐτοὺς τοὺς Κυρίους συντάκτας τῶν Ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων, ὀφείλοντας νὰ καταδείξωσι τὸ ἀνυπόστατον τῆς τολμηρᾶς καταδίκης, ἣν ἡ Αὐγὴ ἐξέδοτο κατὰ παντὸς ἀνεξαρτήτως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Ὀφείλοντες δὲ νὰ ὑπερασπίσωμεν ἰδίως τὴν τιμὴν τοῦ ἐν Ἑρμούπολει τύπου, ἀποκρούομεν τὴν διὰ τῆς Αὐγῆς δημοσιευθεῖσαν κατάκρισιν, ὡς ἀποτρόπαιον ὕβριν, ἥτις δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτοξευθῇ οὕτως ἀκαίρως κατ' ἀνθρώπων ἀνεξαρτήτων, τοὺς ὁποίους οὐτε οἱ θησαυροὶ τοῦ Κροίσου ὕλικῶς, οὐτε αἱ λαμπρότεραι πολιτικαὶ τιμαὶ ἠθικῶς, δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἰδιωτικαὶ χορηγίαι τραπεζικῶν ὑποκαταστημάτων καὶ ἀτμοπλοικῶν Ἐταιριῶν, ὥστε νὰ προδώσωσι τὴν συνείδησιν αὐτῶν, καὶ νὰ πωλῶσιν τὸν κάλαμον αὐτῶν, ἔστω καὶ ἁσθενῆς, πρὸς ὑπερασπίσιν καταχρήσεων καὶ καταπνίξιν τῆς ἀληθείας. Μετὰ παρρησίας, ἣν ὑπαγορεύει ἡ ἀθωότης καὶ ἡ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς λέξεως ἀληθῆς ἀνεξαρτησία, ἀποκαλοῦμεν τὴν ἐκφρασὴν τῆς Αὐγῆς ἀδικον καὶ ψευδῆ, καὶ προκαλοῦμεν αὐτὴν νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην, ἂν ἔχῃ, ἀπόδειξιν καθ' ἡμῶν, ὅχι μισθοδοσίας ἢ ἀμοιβῆς ὁποίας δῆποτε, ἀλλὰ καὶ προσωπικῆς τοιούτης σχέσεως πρὸς τὰς ἐνταῦθα Ἀρχάς, ἢ πρὸς τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν, ἢ καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ διευθύνοντα τὰς ἰδιωτικὰς ἐταιρίας τῶν τραπεζικῶν ὑποκαταστημάτων καὶ ἀτμοπλοικῶν Ἐταιριῶν, ἢ νὰ σημειώσῃ λόγους τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, δυνάμενους νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόψιν καθ' ἡμῶν. Τὴν αὐτὴν διαβεβαίωσιν καὶ πρόκλησιν ἠθέλομεν ἀποτεινέειν ἐν εἰλικρινεῖ πεποιθήσει καὶ ὑπὲρ τοῦ συναδέλφου ἡμῶν, τοῦ Συντάκτου τοῦ Τηλεγράφου, εἰ μὴ ἐφοδούμεθα, ὅτι ἡ θελὲ καταδικάσειν ὡς ἀτοπον τὴν ἐπέμβασιν ἡμῶν εἰς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ, καὶ Νομικοῦ ὄντος καὶ ἐφημεριδογράφου. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι πολλάκις μέχρι τοῦδε ἠλθομεν εἰς λόγους, καὶ λόγους πικροὺς, πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ Τηλεγράφου, ἀποδοκιμάζοντες τὸν συνεσταλμένον τρόπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ γραφομένης ἐφημερίδος, καὶ καταδικαζόμενοι ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν ἀντίθετον λόγον. Ἀλλ' οὐδέποτε θέλομεν παραδεχθῆναι αὐτοῦ τὴν τολμηρὰν ἐκφρασὴν τοῦ ὅτι μισθοδοτεῖται ὅπως ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθειαν. Οὐχ ἤττον δὲν θέλομεν ἀρνηθῆναι, ὅτι ὁ τύπος τῆς Ἑρμούπολεως ἐξετράπη ἐνίοτε εἰς ἀλληλομαχίας ἀκαίρους. Ἀλλ' οἱ ἀναγινώσκοντες τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἑρμούπολεως δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσιν, ὅτι αἱ ἀλληλομαχίαι ἐκεῖναι εἶχον τὴν ἀρχὴν ἐκ προσωπικῶν αἰτιῶν, αἰτίες ἀνθρωπίνως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐλλείψωσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἰτίες πολλάκις ἔδωκαν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὸν τύπον τῆς Πρωτευούσης πολλῶν καὶ ἀτόπων συγκρούσεων. Αἱ ἀλληλομαχίαι αὗται δυνατόν νὰ ἐπαναληφθῶσι μᾶλλον ἢ ἤττον ζωηραί· ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ συντάκται τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑρμούπολεως μισθοδοτοῦνται, ὡς διαβρόχην λέγει ἡ Αὐγὴ, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα δὲ καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, αἵτινα εἰς τὰ πρῶτα

καὶ ἄμεσα ἀντικείμενα τῆς Ἐπαρχιακῆς δημοσιογραφίας, ὁ τύπος τῆς Ἑρμούπολεως, ἀείποτε ἀνεξαρτήτως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος θάρρους ἐγράφε καὶ γράφει, κατακρίνων τὴν Κυβέρνησιν ἐφ' οἷς θεωρεῖ αὐτὴν ἀμαρτάνουσαν, καὶ ἐπαινῶν αὐτὴν, ὅταν ἐργάζεται τὸ ἀγαθόν, εἴτε ἐν μέρει ὡς πρὸς τὴν Ἑρμούπολιν, εἴτε ἐν γένει ὡς πρὸς τὸ Ἔθνος. Ὀφείλομεν πρὸς τοῦτοισι νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καὶ ὁ λοιπὸς Ἐπαρχιακὸς τύπος τὴν αὐτὴν βαδίζει ὁδὸν ἀξιεπαίνως· καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τις ἐξαιρέσις (ἣν ἡμεῖς τοιούτοις ἀγνοοῦμεν, πιθανὸν δὲ νὰ γινώσκῃ ἡ Αὐγὴ), ἡ ἐξαιρέσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ κανόνα γενικόν, οὐδὲ νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἀπότομον τρόπον, δι' οὗ ἡ Αὐγὴ κατεδικάσεν ἀπαξάπαντα τὸν Ἐπαρχιακὸν τύπον. Ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος ἔχει διαγεγραμμένα ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀρεῖται νὰ περιστρέφεται, θεωρούμενος ὡς βοηθὸς καὶ ὑπηρετὴς, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ τύπου τῆς Πρωτευούσης πρὸς εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, αἵτινα ἔχουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἐστίᾳ τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων, καὶ ἀμοιβαίως βοηθούμενος καὶ ὑποστηριζόμενος ὑπ' ἐκείνου εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὰς Ἐπαρχίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Αὐγὴ θέλει ἐπιτρέψαι εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκφράσωμεν μίαν ἀλήθειαν, ἣν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ μὲν Ἐπαρχιακὸς τύπος ἐξεπλήρωσε πάντοτε τὸ καθήκον αὐτοῦ, παρακολουθῆσας τὸν κεντρικὸν τύπον ἐπὶ πάντων τῶν γενικῶν ζητημάτων (πλὴν τῶν προσωπικῶν, εἰς ἃ καλῶς ποιῶν δὲν ἀναμιγνύεται)· ὁ δὲ τῆς Πρωτευούσης σπανίως, σπανιώτατα, κατεδέχθη νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἐπαρχιακόν, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον αὐτοῦ ἐν δικαίᾳ ἀμοιβαιότητι. Ἐὰν ἀπητητέτο νὰ πιστοποιήσωμεν διὰ παραδειγμάτων τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἠθέλομεν παρουσιάσειν περιστασίαν πρόσφατον, καθ' ἣν ὁ μὲν τύπος τῆς Ἑρμούπολεως, ἠγωνίζετο προφανῶς ὑπὲρ τοῦ Νόμου καὶ τῶν ἱερωτέρων τοῦ πολίτου δικαιωμάτων, ὁ δὲ τῆς Πρωτευούσης, μόνῃς ἰσως ἐξαιρουμένης τῆς Ἐποχῆς, οὐδεμίαν εἶπε λέξιν κατὰ τὸ καθήκον αὐτοῦ, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου· ἀπαίτησιν, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν, εἰμεθα βέβαιοι, ὡς ὀρθὴν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ θεραπεύσῃ διὰ τὴν ἀπερίσκεπτον ἐνέργειαν τῶν ἐνταῦθα Ἀρχῶν, καὶ ἰδίως τοῦ Νομάρχου. Καὶ ὅμως, σιωπῶντος τότε τοῦ τύπου τῆς Πρωτευούσης, ἡμεῖς δὲν εἰπομεν, ὅτι βοῦν ἐπὶ γλώττης ἐφερὲν, ὅπερ λέγει περὶ ἡμῶν ἡ Αὐγὴ, καὶ μὴ σιωπῶντων, ἀλλ' ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου ἐπικρινόντων τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ περὶ Ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων πραγματευομένων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ Ἐπαρχιακοῦ καὶ κεντρικοῦ τύπου, νομίζομεν, ὅτι θέλομεν εὐχαριστήσιν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, προσθέτοντες τὰς περὶ τούτου σκέψεις ἀνδρὸς πολιτικοῦ, πραγματευθέντος ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει περὶ τούτου, καὶ διὰ πολλῆς ἀκριβείας ὀρίσαντος τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τε κεντρικοῦ καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Ἰδοὺ τί περὶ τούτου λέγει Γάλλος πολιτικὸς οὐ

των τυχόντων.

« Ο τύπος τῆς Πρωτευούσης ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ
 » ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῆς συγκεντρώσεως, καὶ
 » στηρίζει τὴν ἰσχύϊν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοινῆς ἐστίας
 » τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν· εἶναι τέλος πάντων τὸ ἄμε-
 » σαν ὄργανον τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ
 » τῇ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀναπτύξει
 » αὐτοῦ· καὶ τὸ Ἐθνικὸν πνεῦμα ἐπενεργεῖ
 » ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ τύπου τῆς Πρωτευούσης,
 » φαίνεται πολλάκις προηγούμενον καὶ καθοδηγούν
 » αὐτόν. Τούναντίον δὲ ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος δέ-
 » χεται τὴν ὥθησιν, ἀλλὰ δὲν μεταδίδει αὐτήν. Ἡ
 » κυρία αὐτοῦ ἀποστολὴ εἶναι τὸ νὰ ὑπομνηματίσῃ,
 » οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου διαδιδόμενην
 » διδασκαλίαν, τὸ νὰ σαφηνίσῃ εἴ τι ὑπάρχει σκοτει-
 » νόν· καὶ ἀποτενόμενος εἰς ἀναγνώστας ἀπείρους
 » τῶν πολιτικῶν, νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀλή-
 »θειαν, ἥτις πολλάκις κρύπτεται ἐν μέσῳ τῆς τῶν
 » κομμάτων διαμάχης. Ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος
 » πρέπει ν' ἀποτελῇ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τοσαῦτα
 » παρεκκλήσια, ἐν οἷς ἐξηγούνται καθαρῶς καὶ σα-
 » φῶς οἱ ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐξερχόμενοι
 » λόγοι.

« Τὴν ἀπλὴν, ἀλλὰ ὠφέλιμον, ταύτην ἐνέργειαν
 » ἐξασκῶν ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος, ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας
 » ἐπὶ τῶν πνευμάτων, καὶ καθίσταται, οὕτως εἰπεῖν,
 » ὁ σύμβουλος τῶν δειλῶν, καὶ ὁ ὁδηγὸς τῶν ἀδυ-
 » νάτων. Ἐπειτα δὲ, ἀναφέρον τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ
 » ἀπὸ τῆς περιφερείας εἰς τὸ κέντρον, γνωστοποιεῖ
 » τοῖς δημοσιογράφοις τῆς Πρωτευούσης ὅλα τὰ
 » περὶ αὐτὸν γινόμενα· καὶ κατὰ πολεμῶν τὰς
 » ἐγγυρτίους ραδιοϋργίας, ἐπιστηρίζεται
 » εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ συμ-
 » μάχου. Ὁ τύπος τῶν Παρισίων δίδει Νόμον εἰς
 » τοὺς Βασιλεῖς· καὶ ἐνίοτε δίδει εἰς αὐτοὺς μεγάλα
 » καὶ τρομερὰ μαθήματα. Ὁ δὲ Ἐπαρχιακὸς τύπος
 » δύναται τὸ πολὺ νὰ δώσῃ Νόμον εἰς Νομάρχας,
 » καὶ τινα μαθήματα εἰς Δημάρχους. Ἡ ἐνέρ-
 » γεια αὐτοῦ εἶναι πάντοτε περιορισμένη, καὶ ἐν
 » αὐτῇ τῇ μικρᾷ αὐτοῦ σφαίρᾳ περικυκλοῦται ὑπὸ
 » πλῆθους ἐμποδίων »

« Παρεκτός δὲ τούτου, ἡ χρησιμότης τοῦ Ἐπαρ-
 » χιακοῦ τύπου δὲν συνίσταται εἰς μόνην τὴν ἐρ-
 » μνησίαν τῆς θεωρητικῆς πολιτικῆς. Ὑπάρχουσι
 » περιστάσεις, ἐν αἷς ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος ἐνεργῶν
 » ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ σχέσεων, δύνα-
 » ται νὰ ἔχῃ σημαντικωτάτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινῆς
 » διοικήσεως τοῦ τόπου. Τοῦτο παραδείγματος χάριν
 » συμβαίνει, ὅταν ἐνεργῶνται Ἐπαρχιακαὶ ἐκλογαί.
 » Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐνέργεια τοῦ κεντρικοῦ
 » τύπου ἤθελεν ἀπολέσειν πολὺ μέρος τῆς ἰσχύος
 » αὐτῆς, ἐὰν δὲν ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ
 » τύπου· διότι μόνος οὗτος δύναται νὰ καταπολεμήσῃ
 » τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἐπιτοπίου Ἀρ-
 » χῆς, νὰ στιγματίσῃ τὰς ραδιοϋργίας αὐτῆς, νὰ
 » προφυλάξῃ τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν παγίδων αὐ-
 » τῆς, νὰ ἐμφυχώσῃ τοὺς ἀμφιρρέπεις ἐκλογεῖς, νὰ
 » κεντήσῃ τὸν ζῆλον τῶν ἀδιαφορούντων, καὶ νὰ
 » συγκεντρώσῃ εἰς ἓνα σκοπὸν τὰς ψήφους τῶν πο-
 » λιτῶν. Ποσάκις αἱ ἐκλογικοὶ θρίαμβοι προήλθον ἐκ
 » τῆς ἐνεργείας μιᾶς Ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος, ἀνευ
 » τῆς ὁποίας ἡ Νομαρχία ἤθελε δειξέει θριαμβεύοντα
 » τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς! Καὶ ἂν λοιπὸν ὑποτεθῇ, ὅτι
 » αὕτη μόνη ἡ ὠφέλεια δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ
 » Ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἀναντιρρήτως εἶναι ἄξιος ὑπο-
 » στηρίξεως καὶ ἐνθαρρύνσεως. » κτλ. κτλ. κτλ.

Ταῦτα λέγει, ὀρθῶς λέγων, ἀνὴρ πολιτικός, δια-
 γράφων τὰ ὅρια τοῦ τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ Ἐπαρ-
 χιακοῦ τύπου. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων καὶ ὁ Ἐπαρ-
 χιακὸς τῆς Ἑλλάδος τύπος ἐργαζόμενος κατέστη
 τοῦ κοινῶς, ὅπερ ἐξετίμησε τὴν πορείαν αὐτοῦ πολὺ
 δικαιότερον, ἢ ὁ Συντάκτης τῆς Αὐγῆς, ὅστις ὀρ-
 θότερον σκεπτόμενος δὲν θέλει βραδύνει, ὡς ἐλπίζο-
 μεν, ν' ἀποδώσῃ τὴν πρέπουσαν δικαιοσύνην εἰς
 τὸν Ἐπαρχιακὸν τύπον, καὶ ἰδίως εἰς τὸν τύπον τῆς
 Ἐρμούπολεως.

Καθ' ἃ ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, δη-
 μοσιεύομεν τὴν ἐκ Κρήτης σταλεῖσαν ἡμῖν ἐκθεσιν
 περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπο-
 λίτου Κρήτης Κυρίου Διονυσίου, καὶ τὴν προσλαλι-
 ᾶν, ἣν ἀπέτεινε πρὸς τοὺς Κρήτας ὁ ἀξιότιμος οὗτος
 Ἱεράρχης. Εὐχόμεθα καὶ αὖθις νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ
 πράγματα ἐπιμαρτυροῦντα τοῖς εἰρημένοις· καὶ τοῦτο
 ἐλπίζομεν ἐξ ὧν ἔχομεν πληροφοριῶν.

Ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης, τὴν 4ην Νοεμβρίου 1858.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου μετὰ τρίμηνον σχεδὸν ἐν
 τῇ πρωτευούσῃ διαμονὴν ἀφίχθη εἰς τὴν ἐκκλησια-
 στικὴν πρωτεύουσιν ὁ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὡς
 πνευματικὸς ποιμὴν τῆς νήσου ταύτης προχειρισθείς
 Κύριος Διονύσιος, ἀνὴρ, ὡς παρὰ πολλῶν φημίζεται,
 κάτοχος ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, καὶ μεστός νοός
 καὶ ἀγαθότητος. Τὴν Α. Πανιερότητα ὑπεδέχθησαν
 κατὰ τὸ εἰωθὸς αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ταύ-
 της· ἡ δὲ Δημογεροντία μετὰ τῶν προκρίτων καὶ
 πλῆθους λαοῦ συρρέυσαντος εἰς τὸν λιμένα, ὡδήγη-
 σαν ἐκ τῆς ἀποβάθρας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν,
 ἐνθα, ψαλείσης τῆς συνήθους δοξολογίας, ὁ Ἑλλη-
 νοδιδάσκαλος Κ. Νικόλαος Παρασυράκης, πρὸς ὃν ἡ
 Δημογεροντία ἐπεφόρτισε νὰ συγχάρῃ ἐν ὀνόματι τῆς
 κοινότητος τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν αἰσίαν
 ἔλευσίν του, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα
 τὴν ἀκόλουθον προσλαλίαν.

Σεβασμιώτατε!

« Ἐπιφορτισθείς παρὰ τῆς προἰταμένης δημοτικῆς ἀρ-
 χῆς μὰς νὰ συγχάρῃ ὑμᾶς ἐν ὀνόματι τῆς χριστεπινύμου
 ταύτης Κοινότητος διὰ τὴν αἰσίαν αὐτῆς ἔλευσιν εἰς τοὺς
 κόλπους τοῦ ποιμνίου τῆς, συναισθάνομαι ἐνδομύχως τὴν ἐλ-
 λειψίν ζωῶν καὶ καταλλήλων ἐκφράσεων, δι' ὧν ἀρι-
 δῆλως νὰ καταδείξω, ὅτι μετὰ πάλλουσαν ἤδη καρδίαν ἀνε-
 μένομεν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἡ ὁποία πεποίχμεν, ἐκ τῆς
 ἐξωτερικῆς ὑπὲρ αὐτῆς συστάσεως καὶ τῆς κοινῆς φήμης,
 ἥτις αὐτὴν ἀπόλλυται, θεὸς δὲ τις ἐστὶ καὶ αὕτη »
 ἔσεται συνάμα καὶ ἡμέρα ἐνάρξεως εὐτυχίας εἰς τὴν προ-
 ριπῇ ἡμῶν πατρίδα, ὡς ὑπὸ αἰσιωτάτους προοικονομήσει
 αἰώνους. Ἡ Κοινότης αὕτη, Πανιερώτατε, πόρρ' ἀπέχουσα
 νὰ καταλυθῇ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς πνευματικῆς ὑμῶν
 ποιμαντορίας δι' ἀναμνήσεως θλιβερῶν παρελθόντων, μετ' ἐν-
 δομύχου λύπης καὶ ἀκαθέκτου στεναγμοῦ, τῇ ἀνάγκῃ μό-
 νη ὑπέκρουσε, ὑποβάλλει ὑπ' ὅψιν αὐτῆς, ὅτι ἐκ τῶν προ-
 κατόχων ὑμῶν, τινὲς μὲν, ὡς μὴ ὠφελον, ἐπιλαθόμενοι τοῦ
 ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς ἐνταῦθα πνευματικῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς
 δεινὰ κατὰ τῆς πατρίδος κατήνεγκον τραύματα, τινὲς δὲ
 ἐγκατέλιπον κενὸν δυσπληρώτον. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε ὁ Ὑψίστος
 ἐν τῇ ἀκρᾷ ἑαυτοῦ ἀγαθότητι κηρύσσει νὰ ἐξαποστείλῃ
 εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ὡς ἐκ προοικονομίας τεκμαίρομεθα,
 ποιμένα κατὰ Παῦλον, « Τύπον τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν
 ἀνατροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀνείᾳ »
 καὶ συλλήβδην τοῖς προσήκουσι πεποικισμένοι πλεονεκτή-
 μασι καὶ ἐμπλεῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, ἐκ τῶν προτέρων
 εὐελπιστοῦμεν, ὅτι εἰς μὲν τὰ ἀδίκως κατενεχθέντα ἡμῖν
 τραύματα θέλετε ἐπιχύσει ἱαματικὸν βάλαμον, τὸ δ' ἐγκα-
 ταλειφθέν κενὸν εὐτυχῶς ἀναπληρώσει. Naί, Σεβασμιώτατε!
 εἴθε αἱ ἀγαθαὶ αἰται προαισθήσεις τῆς πατρίδος νὰ μὴ δι-
 αψευδῶσιν, ἥτις ἀπὸ ψυχῆς συγχρόνως προσεπύχεται νὰ
 ἀνακαλύπτῃ εὐγνωμόνως καθ' ἐκάστην ἐν ὑμῖν τὴν ἀκραν
 δικαιοσύνην καὶ ἐξοχὸν στοργὴν πατρὸς ἐναρέτου, καὶ ἀνευ-
 ρίσκῃ μετὰ θαυμασμοῦ τὰ ὑψηλὰ μυστογραφῇ καὶ φιλομα-
 θῇ αἰσθήματα ποιμένος δημοφίλου, οὐδὲν ἕτερον ἀναλογιζο-
 μένου καὶ περὶ πλείστου ποιουμένου, εἰ μὴ τὴν εὐμερίαν
 καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ χριστιανικὴν ἀνάπλασιν τοῦ
 παρὰ θεοῦ εἰς αὐτὴν ἐμπειστευμένου λογικοῦ ποιμνίου. Καὶ
 τοιαῦτα μὲν, Πανιερώτατε, διὰ βραχέων τὰ αἰσθήματα τοῦ
 λαοῦ τούτου. Ἡχῶ δὲ καὶ διερμηνεύς τῶν αἰσθημάτων
 τούτων πρὸς τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα ἤδη γινόμενος, δια-
 βιβάζω πρὸς ὑμᾶς πρῶτον μὲν τὰς συγχρητηρίους προ-
 ρήσεις τῆς Χριστιανικῆς ταύτης Κοινότητος διὰ τὴν αἰσίαν
 αὐτῆς ἔλευσιν, καὶ δευτέρον τὰς ἐγκαρδίους αὐτῆς πρὸς θε-
 ὸν δεήσεις ὑπὲρ τῆς εὐμερίας καὶ μακροβιότητος ὑμῶν ἐπ'
 ἀγαθῇ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος. »

Τὴν προσφώνησιν ταύτην διεδέχθη τὸ ἐξῆς καταλλήλον
 εἰς τὴν περίστασιν παραινετικὸν λογιδριον, δι' οὗ συνιστῶν
 ἡμῖν ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος τὴν εἰρήνην καὶ ἀγάπην, ἐδημο-
 σίευσεν συνάμα καὶ τὸ πρόγραμμά τῆς μελλούσης πνευματι-

κῆς πορείας τοῦ. Ἰδοὺ τί πρὸς ἡμᾶς εἶπεν ὁ Σεβασμιώτα-
 τος ἡμῶν Πατὴρ.

« Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,

Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. »

« Ὁ μὲν Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπο-
 δημῶν ἀπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ, τῶν Ἱερῶν μαθητῶν, πρῶτον
 καὶ ὕστατον θεῖον δώρημα καὶ παράγγελμα, τὴν εἰρήνην ἐξε-
 λέξατο ὅπως ἐγκαταλείψῃ αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦ θεοῦ τούτου
 πυρὸς ἀγίασθι τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀλη-
 θείας τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος καὶ ταπει-
 νός· δούλος τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ἀρχιεπισκόπου, ἐπιδημῶν σῆ-
 μερον εἰς ὑμᾶς, ἀγαπητὰ μου τέκνα, αὐτὴν ταύτην τὴν θε-
 ὀδοτὴν εἰρήνην καὶ εὐλογίαν φέρω καὶ δίδωμι ὑμῖν. « Εἰρή-
 νη πᾶσι! » Πλήρης πατρικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης, πλήρης
 ἀγαθῶν ἐλπίδων παρουσιαζόμενος σήμερον εἰς ὑμᾶς, καὶ
 βλέπων ἑμαυτὸν περικυκλούμενον εὐσεβῶς, καὶ ὑποδεχόμενον
 φιλοτίμως παρὰ τοῦ θεοῦ κληροδοτηθέντος μοι χριστεπι-
 νόμου ποιμνίου μου, ἀδυνατῶ τὴν ὥραν ταύτην νὰ καθέξω
 τὴν σκιρτῶσαν καρδίαν μου, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἐτοίμους
 εἰς δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. « Εὐλογητὸς ὁ Θεός· ὁ
 οὕτως εὐδοκήσας. » Ἀλλ' ὦ ἡγῶς ἀρίγνωτος καὶ ὀνομαστή
 ἀπ' αἰώνων! Ὡ Μητρόπολις Ἱερὰ καὶ Ἀποστολική! ἐν ᾗ τὸ
 σπέρμα τῆς εὐσεβείας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου τῶν ἐθνῶν
 θεοῦ Παύλου καταβλήθην, ἀκμάζει καὶ θάλλει εἰς δένδρον
 κατάκαρπον! ἐπὶ σὲ λοιπὸν ἐπιστηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου,
 καὶ τῇ ἐξ ὕψους ἀντιλήψῃ ποιμαντῶ τὸν λαόν σου· διὰ τοῦτο
 εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου.
 Τοιούτων αἰσθημάτων πεπληρωμένος, καὶ ὅπως ἀνατεθειμένος
 εἰς τὴν θεῖαν ἀντικυψίν, ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς, τέκνα μου ἐν
 Χριστῷ ἀγαπητὰ, ἵνα ἱεουργήσω τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλι-
 ον· καὶ καθὼς ποτε ὁ πρῶτος ἐκεῖνος τῆς Ἀποστολικῆς ταύ-
 της ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς, ὁ θεῖος, λέγω, Τίτος κατελείφθη
 ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἵνα τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρώσῃ.
 « Τοῦτο χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐ-
 πιδιορθώσῃ » οὕτω καὶ ὁ ἐλάχιστος ἐκεῖνος διαδόχος κα-
 ταλειπόμενος ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς σήμερον ὑπὸ τῆς αὐτῆς θείας
 κλήσεως καὶ εὐδοκίας· ὅχι χάριν πλούτου, ὅχι χάριν προσκαί-
 ρου δόξης καὶ ματαίων ἐλπίδων, ἀλλὰ χάριν τοῦ εὐαγγελί-
 ζεσθαι ἡμέραν ἐς ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, χάριν τοῦ ἐρ-
 γάζεσθαι ἐν τῷ πνευματικῷ τούτῳ ἀμπελῶνι πρὸς καρποφο-
 ρίαν ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, χάριν τοῦ ἀγρύπνως μεριμνᾶν,
 ὅπως καταστήσῃ ὑμᾶς λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἐρ-
 γῶν. Ταῦτα πάντα ἀναγνωρίζων καθήκοντα τῆς ἐμῆς ἀπο-
 στολῆς, δὲν δύναμαι νὰ μὴ τρέμω τὴν ἐπικειμένην μοι
 φοβερὰν εὐθύνην. « Γιὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴ-
 κῳ Ἰσραὴλ » μήποτε βραθυμῆσας πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
 πρὸς ὑμᾶς ποιμαντικῶν μου χρεῶν, δὲν γίνω τοῖς πᾶσι τὰ
 πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδίσω. Σὺ Κύριε, ὁ ποιμὴν ὁ κα-
 λός, ὁ τυθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, Σὺ ῥύσαι με τῆς
 τοιαύτης κατακρίσεως· ἀντιλαδοῦ μου δια τῆς πανσθενούς
 σου χειρὸς, ἵνα καὶ τὸ ἀσθενὲς ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἀπολωλὸς
 ἐκζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω, τὰ πάντα μετ' ὑ-
 πομονῆς καὶ καρτερίας ἐργαζόμενος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ
 εὐσεβοῦς· τούτου λαοῦ σου. Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα πάντα, ἀγα-
 πητοί, οὐ μικρὰς χρήζω καὶ τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς καὶ εἰ-
 λικρινείας· ἀπόδοτε μοι λοιπὸν ὑμῖν ἀγάπην, ὡς καὶ τὴν
 πατρικὴν φιλοστοργίαν· χορηγῆσατέ μοι ἀκραίφνη καὶ ἀθῆ-
 λον τὴν προαίρεσιν, ὡς καὶ τὴν θεοφιλή καὶ ἀνυπόκριτον τὴν
 πρόθεσιν εἰς προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν τῶν κοινῇ καὶ ἰδίᾳ συμ-
 φερόντων τῆς φιλοχρίστου ταύτης κοινότητος, ὅπως· δυναθώ-
 μεν εὐστόχως· βουλεύεσθαι περὶ τῶν δεόντων, καὶ ἀπροσκό-
 πτως ἐνεργεῖν καὶ πράττειν τὰ βεβουλευμένα, αἱετὸ αὐτὸ
 πάντες φρονούντες ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης,
 ἐν τῷ αὐτῷ νοί, ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν. « Χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη καὶ στηριχθεῖη. » Ταῦτα εὐχό-
 μαι ἐν πνεύματι συντριβῆς καὶ κατανύξεως πρὸς Ἱερωμένους
 καὶ λαϊκοὺς, πρὸς ἰδιάτας καὶ ἀρχοντας, πρὸς πλουσίους
 καὶ πένιπτας. Βίρηνεστε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, ἀγαπητοί, εἰρηνεύ-
 ετε πρὸς ἀλλήλους, εἰρηνεύετε ἐν πᾶσι, καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης
 ἔσται μεθ' ὑμῶν! Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου τῆς πατρικῆς
 φωνῆς. Ἐὰν θέλητε ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς, μακρὰν ἀπ' ὑμῶν
 ἡ ἐρις, πλησίον ἡ ἀγάπη ἡ ἀδελφικὴ, ἡ ἀσφαλὴς βᾶσις καὶ
 στερεὰ κρηπίς τῆς ἀνατροπῆς καὶ πολιτείας, διὰ τῆς ὁ-
 ποίας θέλετε περᾶσθαι ἑαυτοὺς ἀκατακρίτους ἐνώπιον τοῦ
 φοβεροῦ βήματος τοῦ ἐρχομένου κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς·
 οἱ πατέρες ἐκπαιδεύετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νοῦ
 θεοῦ Κυρίου· τὰ τέκνα πείθεσθε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν καὶ ὑ-
 πείχετε· οἱ πρεσβύτεροι διδάσκετε τοὺς νεωτέρους διὰ τοῦ
 καλοῦ παραδείγματος τῆς ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς ὑμῶν· οἱ
 νεώτεροι τιμᾶτε καὶ σέβεσθε τοὺς πρεσβυτέρους· διότι τοῦτο
 ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς οἱ τοῦ μεγάλου
 Θεοῦ λειτουργοὶ καὶ διάκονοι, διατηρήσατε τὴν κλήσιν ὑ-

καθαράν και ανεπαίσχυντον, και ὁρθοτομείτε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἀδικαίπτως μνημονεύοντες, ὅτι ποθερὸν τὸ ἐμπέσειν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. Ταῦτα δὲ διὰ παντός σπουδάζοντες, και ζῶντες και πολιτευόμενοι εὐτεδῶς και ἐναρτέως, φιλογενῶς και φιλαδελφῶς, μὴ ἐμφιβάλλετε ὅτι ἐσσεθε πάντοτε ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ παναγίου Θεοῦ, παρακαλούμενοι εἰς ἑαυτοὺς οὐχὶ μόνον τὰ κοινὰ ταῦτα και πρόσκαιρα, ἀλλὰ και τὰ ἀφθάρτα ἐκεῖνα και αἰώνια ἀγαθὰ, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν και οὕτως ἔμενον και ἡτύχιον βίον διαχόντες ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, παρὰ μὲν τῆς μητρὸς ἡμῶν μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας θέλετε εὐλογεῖσθαι, παρὰ δὲ τῆς Θεοῦ ἡμῶν τεταγμένης κραταιᾶς βασιλείας τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος θέλετε εὐνοεῖσθαι, και εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἐσσεθε πάντες τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος, και στέφανος πάσης καυχήσεως ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλλ' ὁ Δέσποτα Παντοκράτωρ, ἐπιβλέψον ἐξ Οὐρανοῦ, και ἴδε, και ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην, και κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐρύττευσεν ἡ δεξιὰ σου· βρέξαι ἐπ' αὐτήν τὸν ὑετὸν τοῦ ἐλέους και τῆς εὐσπλαγχνίας σου πρὸς καρποφορίαν πάσης ἀγαθωσύνης· ἔπαρσεν τὰς χεῖράς σου, ἀόριτε παντεπίσκοπε, και ποίμανον τὴν κληρονομίαν σου· ἔπαρσεν τὰς χεῖράς σου, και εὐλόγησον τὸν λαόν σου· διαφύλαξαι αὐτὸν ἀπὸ ὄργης λιμοῦ, λοιμοῦ, και σεισμοῦ· περιφρουρήσον αὐτὸν τῇ δυνάμει σου· περιχαρῆζέωσιν αὐτὸν τῇ ἀπειρῇ μακροθυμίᾳ σου· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἀξίωσον καμῆ τὸν ἀνάξιον δούλον σου ἀξίως και εὐαρέστως ποιμᾶναι τὸν περιούσιον τοῦτον λαόν σου. Σὺ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς διδάζόν με, ὅπως γνωστῶς ἐπιγνώσσομαι ψυχὰς ποιμνίου μου, και ἐπιστήσω καρδίαν μου τῇ ἐκλεκτῇ και λογικῇ σου ποιμνίῃ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ὅτι εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ταύτης σχεδὸν θρησκευτικῆς τελετῆς σφόδρα κατανύγει, λαμβάνω ἡδὴ ἀφορμὴν νὰ ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας μὲν ἐν γένει τοὺς πατριώτας μου, εἰδῶς δὲ εἰς τὴν Ἑρακλειωτικὴν κοινότητα τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις μου, τὰς ὁποίας ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου φόβου πραγματοποιήσαντες, ἃς ὡς πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ προσκόψωσιν ἐπὶ καταστροφικῷ ὑφάλλῳ ὡς πρὸς τὸν νέον ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπον. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ κατὰ καιροῦ εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀποστειλλόμενος, πνευματικὸς ποιμὴν και δυνάμει τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, ἣν διευθύνει και διαχειρίζεται, και δυνάμει τῆς ἀπεριόριστου ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἡθικῆς ἐπιρροῆς του, δύναται και μεγάλως νὰ ὠφελήσῃ και μεγάλως νὰ βλαψῇ τὸν τόπον ἡμῶν κατὰ τὰ αἰσθητά και τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ· οὐχ' ἦτον ὅμως ἀπαιτεῖται και ἡ ἡμετέρα συνδρομὴ και φρόνησις κατὰ τὸ «σὺν Ἀθηνᾶ και χεῖρα κίνει» διότι ἀπ' αἰῶνος τὸ «πέσε πῆτα νὰ σὲ φάγω» οὐδέποτε εἶδομεν πραγματοποιηθέν. Εἶναι προσέτι ἀναντιρρήτον, ὅτι οὐχὶ μόνον ὁ Ἐπίσκοπος, ὅστις εἶναι περιβεβλημένος ἀνώτατον θρησκευτικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ και ὁ ἀπλὸς ἱερεὺς, και ὁ ἐλάχιστος τοῦ Εὐαγγελίου λειτουργὸς ὀφείλει νὰ ᾔσῃ κατὰ Παῦλον, ὁ τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ καὶ ἐν ἀντιλήπτῳ διαγωγῇ και ἀμώμου πολιτείᾳ· ἀλλ' οὐχ' ἦτον εἶναι και αὐτὸς ἄνθρωπος, ὡς ἡμεῖς, με φυσικὰ και ἡθικὰ πλεονεκτήματα και ἡθικὰς ἐλλείψεις. Ὁρεῖλομεν ὅθεν ἅπαντες οἱ ὑπὸ πατριωτικῶν ἐμπνεόμενοι αἰσθημάτων, οἱ εἰλικρινῶς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀγαπῶντες, τὰ μὲν ἡθικὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν πλεονεκτήματα νὰ ὑπεκκαίωμεν διὰ τῆς φρονήσεως, φιλοτιμίας και εὐγενεῖς ἡμῶν συμπεριφορᾶς, τὰς δ' ἐλλείψεις παρορώμεν, ἐρ' ὅσον αὐταὶ εἰσὶ παροραταί. Τὰς ὀλίγας ἡμῶν ταύτας παρατηρήσεις συνιστῶμεν πρὸς ἅπαντας, εἰδῶς δ' εἰς τὴν περιστοιχίζουσαν τὸν Μητροπολίτην Δημογεροντίαν, ἥτις ἐπὶ πᾶσι προσοφείλει νὰ χαράξῃ εἰς ἑαυτὴν τοιαύτην πορείαν, ἥτις νὰ δύναται και ἡμᾶς νὰ ἀπομακρύνῃ παντὸς ἐνδεχομένου ναυαγίου, και τὴν πατρίδα διὰ τῆς φρονήσεως διαγωγῆς νὰ ὠφελήσῃ. Καὶ τὸσαῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· προσερχῶς δὲ θέλομεν ἐπανέλθει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκτενέστερον.

Ἐν Κανίῳ, τῇ 11 Νοεμβρίου, 1858.

Φίλτατε!

Διὰ τοῦ παρόντος δὲν ἔχω ἄλλο νὰ σοὶ ἀναγγείλω, ἢ ὅτι ὑπέφεραν μὲν τινες σύμβουλοι και πολῖται ἀθῶοι οὐκ ὀλίγοι, ἀλλὰ και ἐπέφεραν τὸν σωτηριῶδη καρπὸν τοῦ νὰ μὴ διαταραχῇ ἡ πατρίς ἐκ τῆς εἰσόδου τῶν Τούρκων. Τί νὰ γένη; τὰ καλὰ κόφω κτῶνται και μόχθῳ κατορθοῦνται. Οἱ Τούρκοι λοιπὸν τὴν ἔπαθον πάλιν, και οἱ Χριστιανοὶ καταρτίζονται εἰς τὰ ἔργα τῶν ἡσύχως και ἀταράχως. Ὁ Μεχμέτ-Πασσᾶς ἦλθεν ἐκ τῆς Κυσσάμου, και, ὡς ἄδεται, πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ πάλιν εἰς Ἀποκέρωναν πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ στρατοῦ και διευθέτησιν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων, ὅπως διευθύνῃσιν αὐτὰ και εἰς Κυσσάμον. Ἰερεῖς τινες τῆς

ἐπαρχίας ἐκεῖνης ἔχουσι δίκην μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ και τοῦ ὑποστρατήγου τοῦ Χάρχαλῃ και λέγεται ὅτι ἡ Α. Π. ὁ ἀξιό. Μητροπολίτης Κρήτης Κ. Διονύσιος, ἐξήτησεν ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν γενομένην μεγάλην προσβολὴν τοῦ ἱερατείου εἰς Κυσσάμον ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Μεχμέτ-Πασσᾶν. Ὁ Ἅγιος Κρήτης Διονύσιος ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν τὴν 4 Νοεμβρίου, πρῶϊαν, ἐξ Ἡρακλείου δι' Ἀγγλικὸν ἀτμοπλοίου, ὑποδεχθεὶς ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν μετ' ἀγαλλιέσεως διὰ τὰ προτερήματα αὐτοῦ· ἄγει τὸ 38 ἔτος τῆς ἡλικίας· εἶναι ἀξιόλογος ἄνθρωπος, πεπαιδευμένος, συμβιβαστικός, πρῶτος, καταδεκτικός, ἀλλὰ και ἀξιοπρεπής. Ἦδὴ καταγίνεσθαι ὅλαις δυνάμει νὰ συεισφέρει και αὐτὸς εἰς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων ἡμῶν, και νὰ σύμβιβάζῃ τὰς διαφωνούσας ἐπαρχίας Κυδωνίας εἰς χειροτονίαν ἐνὸς μόνου ἐπισκόπου, ἐνῷ συμφέρον αὐτοῦ εἶναι νὰ χειροτονήσῃ και δύο και πλεοντέρους. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Περίεργος ἐποχὴ παρὰ τῶν! Παραπονοῦνται οἱ ἔμποροι διὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀπραξίαν, και διὰ τοὺς περισπασμούς, εἰς οὓς ἐνέδωκε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἡ τελευταία τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σύγκρουσις. Παραπονοῦνται οἱ ναυτικοὶ (και οὗτοι δικαιοτέρον πάντων τῶν ἄλλων) διὰ τὴν ἀπραξίαν, εἰς ἣν περιήλθε τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος, και δι' ἣν τὰ πλοῖα αὐτῶν μένουσι ναυλοχούντ' ἐντὸς τοῦ λιμένος. Παραπονοῦνται πολλοὶ διδάσκαλοι και διευθυνταὶ Ἐκπαιδευτηρίων και οἰκοτροφείων διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μαθητῶν, και τὴν ἀμοιβαίᾳ ὑπερβαλλομένην διαρπαγὴν αὐτῶν, δι' ἣν και ἡ Βίταγγελία αὐτῇ δὲν μένει ἀνενόητος. Παραπονοῦνται ἐπὶ πᾶσι τούτοις και τινες Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὅτι πρὸ πέντε ἡδὴ μηνῶν δὲν προσεκλήθησαν εἰς συγκρότησιν Δημοτικοῦ Συμβουλίου· και ἡδὴ, ἀποκατασταθείσης τῆς νέας Δημοτικῆς Ἀρχῆς, και περιμένοντες νὰ προσκληθῶσι πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, και πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πρὸ πολλῶν μηνῶν ἀποδωθέντος Δημοτικοῦ Βισπράκτορος, και δι' ἄλλας πολλὰς Δημοτικὰς ὑποθέσεις, οὕτε προσεκλήθησαν εἰς συνεδρίαν, οὕτε ἐλπίζουν νὰ προσκληθῶσιν. Ὁ Ἀσὴρ τῶν Κυκλάδων εὐχεται ἐξ ὅλης ψυχῆς και καρδίας ὅλων τούτων τῶν παραπάνω· τὴν διόρθωσιν, και μάλιστα τοῦ τελευταίου, πρὸς ἐπάνοδον τῆς κοινῆς ὁμοιοῦς, ἥτις ἐστὶ και τῆς Κυβερνήσεως ἡ εὐχὴ, ὡς ἡκούσαμεν.

— Μεταξὺ τῶν ἄλλων παραδόξων, ὅσα ἡ Ἑρμούπολις παρουσιάζει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ μετὰ προσοχῆς ἐξετάζοντος· τὰ ἐν αὐτῇ, δὲν εἶναι ὀλίγον παράδοξος και ἡ διαγωγὴ τοῦ λυσάρχου τινὸς Δημοδιδασκάλου, ὅστις προδίδασκεῖ ἀναξίως· εἰς ἣν ἔχει θέσιν, ἐπίστευσε μὲ τὰ σωστά του, ὅτι θέλει δώσει Νόμον εἰς ὅλας τὰς Νήσους τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων. Συμβουλευόμεν τὸν καλὸν τοῦτον λογίωτατον νὰ φροντίξῃ μᾶλλον περὶ τοῦ Σχολείου, ὅπερ κακῇ μοίρᾳ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκομένων διευθύνει, ἢ περὶ τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑρμούπολεως· και τῆς Πάρος, και νὰ παύσῃ καταρραδιουργῶν διὰ μέσων ἑλὶ ἡθικῶν κατ' ἀνθρώπων, οὓς ὑπηρετεῖ, χθὲς, και πρὸς οὓς εἶναι ἐντροπὴ ν' ἀντιμετρεῖται σήμερον. Τόσον ταχέως δὲν μεγαλύνονται οἱ ἄνθρωποι, και μάλιστα εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ἀς ἔχῃ ὑπομονήν, και βαθμυδὸν. Θέλει καταντῆσαι και αὐτὸς ἐν Πάρῳ μέγας και πολὺς, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ Μαῦροι, οἱ Μαυρογενεῖς οἱ Κρίσπαι, οἱ Μάτσι, οἱ Καμπάναι, οἱ Χαμάρδοι, οἱ Δελαγραμμάται, οἱ Κονδύλαι, οἱ Μαυρομμάται, και τοσοῦτοι ἄλλοι, θέλουσι παραχωρήσει τὰ πρωτεῖα εἰς τοὺς ὑπηρετάς και μαγείρους αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἃς οἰκονομήσῃ τὰ παράπονα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τακτικῶς παρειαρισκόμενος εἰς τὸ χρέος του, και ἃς μὴ πιστεύῃ, ὅτι ἡ προττασία, εἰς ἣν ἐναθρόνεται, θέλει τὸν σώσει, ἐάν ποτε ἡ Κυβέρνησις ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ Τηλεγράφου ἀνέγνωμεν, ὅτι ὁ Δήμαρχος Σύρου Κ. Δαλιζέλιος ἐξέφρασε δι' ἐγγράφου τοῦ τὴν λύπην αὐτοῦ και παντὸς τοῦ Δήμου τῶν Συρίων διὰ τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς Ρώμης «La Civiltà Cattolica» περὶ τῶν ἐν Σύρῳ Ἀυτικῶν, ὡς δὴθεν ἐνοχλουμένων ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, και ἀπεκάλεσε συκοφαντίας τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ διατριβῇ ἐκείνῃ. Δὲν εἶδομεν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον τοῦ Κυρίου Δημάρχου Σύρου, οὐδὲ γινώσκουμεν πρὸς ποῖον ἔγραψεν αὐτό. Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅμως, ὅτι πρῶτος πάντων ὁ Κύριος Δαλιζέλιος, ὡς ἄνθρωπος φρόνιμος, ἐλυπήθη διὰ τὰς συκοφαντίας ἐκεῖνας, και κατέκρινεν αὐτάς και ὡς Δήμαρχος και ὡς πολίτης. Νό-

νοι οἱ φανατικοὶ και ἀπερίσκεπτοι τῶν ἐνταῦθα Ἀυτικῶν δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τοιαύτας βλασφημίας κατὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, μεθ' ὧν συζῶσι τοσαῦτα ἔτη ἐν ἀρμονίᾳ και ἀγάπῃ. Ἀλλ' εὐτυχῶς τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν ὀλίγιστοι μεταξὺ τῶν Συρίων, και ἴσως μόνος ὁ εὐσευεῖδης ἀνταποκριτὴς τοῦ «Καθολικοῦ πολιτισμοῦ».

— Ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι εἵπομεν τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ οἰκοδομηθῇ και ἡ δεξιὰ σειρά τῶν δωμάτων ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν προσκυνητῶν, οἵτινες πολυάριθμοι συρρέουσι χάριν εὐλαβείας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο Προσκύνημα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου. Καὶ οὐ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ και ἄλλοι τῶν δημοσιογράφων παρευρεθέντες πέρις εἰς τὴν ἐορτὴν, και ἰδόντες τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πολυαριθμῶν προσκυνητῶν, οἵτινες διενυκτέρευον ἐν ὑπαίθρῳ, ἔγραψαν και προέτρεψαν εἰς ταχείαν τοῦ ἔργου ἀποπεράτωσιν. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως οὐδὲν ἐνεργήθη μέχρι τοῦδε, ὡς ἐπληροφορήθημεν, καίτοι ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνεγέρσεως τῶν δωμάτων, και ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν, και ἐξήτηθη σχέδιον, και ἐγένοντο προϋπολογισμοὶ, και ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐγένετο πᾶσα ἡ συνήθης ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνέργεια εἰς τὸ χαρτί. Ἀγνοοῦμεν, διὰ τί μέχρι τοῦδε ἐμεινεν ἀνεκτελέςτος ἡ ἀπόφασις τοῦ ν' ἀνεγερθῶσι τὰ δωμάτια, ἐνῷ ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν, και ἐγένοντο οἱ προϋπολογισμοὶ και τὰ σχέδια, χρήματα δὲ, ἅτινα εἰσὶ τὰ πρῶτα και κυρίως ἀπαιτούμενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἀποράσεων, δὲν ἐλλείπουσιν. Ὅσον ἐπαναλαμβάνομεν τὴν προτροπὴν τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ γενομένη ἀπόφασις, και νὰ παρασκευασθῶσι τὰ προσήκοντα δωμάτια πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν, οἵτινες και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θέλουσι παρευρεθῇ πολυάριθμοι, ἴσως δὲ και πολυαριθμότεροι τῶν πέρυσιν, και δὲν εἶναι δίκαιον οὕτε πρέπον νὰ ἐγκαταλιμπάνωνται ἐν τοιαύτῃ τοῦ ἔτους ὥρᾳ ἀνέσταιοι, και ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ ν' ἀσθενήσωσι και ν' ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς ταλαιπωρίας και τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων καταλυμάτων.

— Ἀπασαί αἱ τῶν Ἀθηνῶν Ἐφημερίδες πραγματεύονται περὶ τῆς εἰς Κέρκυραν ἀποστολῆς τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος, ἀνδρὸς διακεκριμένου, και ἐξόχου μέλους τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου. Ἐλπίζουσι τινες, ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἔχει σκοπὸν ὀριστικὴν τινα ἐνωσιν τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ματαίᾳ ἐλπίδι! φωνάζουσιν ἄλλοι· διότι ἡ Ἀγγλίς δὲν ἐγκαταλείπει εὐκόλως οὐδὲ βράχον, εἰς ἐπὶκατον κείμενον θέσιν· και εἶναι τοιμηρὸν νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι καταλαμβάνουσα τὴν νησίδα Περὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ἐναντίον τῶν περὶ ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας συνθηκῶν, θέλει ἐγκαταλείψει εἰς τοὺς Ἑλλήνας οἰκίαν βουλῇ και προαιρέσει τὴν Ἐπτάνησον, και τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος. Διὰ τί νὰ δυσπιστῶμεν τόσον πολὺ εἰς τὸν φιλελληνισμόν τῆς Ἀγγλίας; Ἢ δύναμις αὕτη ὑπῆρξεν εἰς πολλὰς περιστάσεις φίλη και προστατρία τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων· και ἄνδρες αὐτῆς διασημοὶ εἶπον και ἐπραξάν πολλά ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, και συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Διὰ τί νὰ μὴ ἐλπίσωμεν, ὅτι και ὁ φιλόμηνος Κ. Γλάδστων δὲν θέλει φανῇ ὀλιγώτερον εὐεργετικὸς πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ Ὁμήρου ἀνευ βλάβης τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος, και δὲν θέλει ἀτενίσσειν μετὰ φιλελληνικῆς συγκινήσεως πρὸς τὸν τάφον τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ συμπολίτου Λόρδου Βύρνοου, και πρὸς τοσοῦτους ἄλλους ζῶντας και τεθνεῶτας συμπολίτας αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ πολιτισμοῦ, ἀθάνατον περιβεβλημένα δόξαν; Ἢ φρόνιμος διαγωγὴ τῶν ἀδελφῶν Ἰονίων, περὶ ἧς οὐδόλως ἀμφισβόλλομεν, θέλει καταστήσει εὐεργετικὴν τὴν εἰς τὰς νήσους αὐτῶν ἀποστολὴν τοῦ φιλέλληνο Κ. Γλάδστωνος, διεξήγουσα αὐτῷ τὰ ἀληθῆ και ἱερὰ αἰτία, δι' ἃ πᾶσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ζενικὴ ἐξουσία εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐδοκίμησῃ, ὡς ἀποκόπτουσα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος ἐν μέλος, ἄχρηστον μὲν καθ' ἑαυτὸ, χρησιμώτατον δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ θέσει πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει. Ἢ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ ἔλαθεν ἀφορμὴν νὰ ἐνοήσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, ἣν πρὸ δεκαεπτὰ μηνῶν ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν ὁ Λόρδος Ἀρμστέθς τῶν Ἰονίων νήσων, και ἣν ἐδημοσίευσεν ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Τὰ Νέα τῆς ἡμέρας». Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἡ προσήκουσα καλλιέργεια τῆς ἰδέας ταύτης, ἐξ ἧς ἀναμφισβόλως θέλει προκύψει δυοῖν θάτερον, ἢ τοῦ κοινῶ τῶν Ἑπτανήσιων πόθου ἢ ἐκπλήρωσις, ἢ τουλάχιστον οὐσιώδης μεταβολὴ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Οὐδεμίαν ἀμφισβόλιαν, ὅτι πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά εὐχεται τὸ πρῶτον· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρῶτον δὲν ἤθελε θεωρηθῇ ἀπευκταῖον και τὸ δεύτερον, ἐάν ἄλλως ὑπάρχῃ ἀδύνατον

ἡ ἐπιτυχία τοῦ πρώτου. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐπιστο-
λῇ τοῦ Δόρδου Ἀρμοστοῦ ἐξηγουμένη ἰδέα, τοῦ νὰ ἐνωθῶσι
μετὰ τῆς Ἑλλάδος αἱ πέντε Νῆσοι, νὰ διαμείνωσι δὲ ὑπὸ
τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν ὡς κτήσεις ἀναπόσπαστοι, ἡ Κέρκυρα
καὶ ἡ Ἰθάκη, εἶναι ἰδέα ἀποτρόπαιος διὰ πάντων τὴν Ἑλλη-
νικὴν φυλὴν. Οὐχ' ἦτον ὅμως ὑποδεικνύει, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις ἔχει νῦν τὴν διαθέσιν νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς νομίμους
τὰς δικαίας τῶν Ἰονίων ἀπαιτήσεις.

Ἰδοὺ τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιστο-
λῆς, ὡς ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ Ἡμέρᾳ.

Ὁ Ναπολέων λέγει ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ
Ἰωσήφ ἐπιστολῇ του « ὅτι πᾶρ ἔθνος μισεῖ, εἶναι ἐν
ἄλλῳ ἔθνος » τὸ αἰσθημα τοῦτο πληροῖ διηλητηρίων ὑπο-
φύων ὅλα τὰ εὐεργετήματα ἅτινα δέλομεν ὡς ἀποτέλεσμα
ἐνταῦθα εἰς δὲ τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ὡς πρὸς μίαν
ἐπαρχίαν κεκτημένην καὶ κυβερνωμένην ὡς μέρος τοῦ
ὅλου ἐνδὲς κράτους, κατὰ διττὸν λόγον ὑπάρχει ἀληθὲς
ὡς πρὸς ὑπερσύνους τόπους, ὅποιοι εἶναι αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι
ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν, ὅσον
ταχύτερον ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς θέρσεως ταύτης, τόσον καλ-
λίερον διὰ τὴν ὑπόληψιν μας καὶ διὰ τὸν ἀνὴρα τῶν
ἀντιπροσωπευτικῶν ἐν γένει θεσμῶν. Ἐὰν ἡ κυβερνήσις
τῆς Α. Μ. ἠδύνατο νὰ εἴρῃ ἢ νὰ ἐπιφέρει εὐκαιρίαν τινα
ὅπως συζητήσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων
δυνάμεων, αἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Παρισιαὴν συν-
θήκην, συνιστῶ αὕτῃ θερμοῦς νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον. Ἡ
παρούσα εὐκαιρία εἶναι ἐνδοικὴ μία νίκη ἐπετεύχθη κατὰ
τῆς δυσσεβείας καὶ τοῦ παραλορισμοῦ κείνων, οἵτινες
εἰς δυσσεβητέροιον ἄνευ αἰτίας, ἢ ἀποπληρωμένοι ἐκ τοῦ
φαιτισμοῦ. Οἱ Ἰόνιοι οὐδὲν ἔχουσι συνταγματικὸν πα-
ράπορον, μίαν δὲ κατὰ κράτος ἀποδίδουσιν εἰς ἡμᾶς.

Ἡ Ἀγγλία ἠδύνατο νὰ ἀποσύρῃ τὴν προστασίαν τῆς
ἐκουσίας, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς νότον κειμένας
νήσους, ἀφ' ὧν ἔλαβον κατὰ πρῶτον γένεσιν ὅλα αἱ δυσ-
χέρειαι. Ὅσον περὶ τῆς μῆς ἐξ αὐτῶν, τῆς Λευκάδος,
αὕτη δὲν εἶναι νήσος, ἀλλὰ τεμάχιον τῆς ἀντιπέραν στε-
ρεᾶς. Πρὸς τινὲς ἐθνομάρτυρας, ὁ Ἑλλήνων ἐπὶ λαρχὴς Γρί-
βας ἐπαρῆθη ἔμπροσθεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπίσκεψιν τῆς
ἀκροπόλεως τῆς Λευκάδος, χωρὶς νὰ καταβῇ τοῦ ἵππου
του. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς νήσου ταύτης ἠθέλει εἶσθαι αἰσιον
πράγμα καὶ διὰ τὰς ἄλλας νήσους διότι ἡ Λευκάς οὐ
μόνον δὲν πληρῶναι οὐτε τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων τῆς, ἀλλὰ
καὶ βαρύνει διευρὺς τοὺς πόρους τῆς Κερκύρας, καὶ αἱ
περὶ προστασίας ἀξιώσεις εἶναι ἀπεριόριστοι.

Ὅσον δὲ περὶ τῆς Κερκύρας, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πα-
ραδώσωμεν αὐτὴν ἀρεπιούδως διότι ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλά-
δος κατοχῇ αὐτῆς ἠθέλει διατηρεῖ τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν
Ἡπειρὸν εἰς διαρκὴ σάλον ἄλλ' ὥστε νὰ κατέχεται
ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐν δικαιοματί πλήρους κυριαρχίας, ὡς
ἀποκία ὑπὸ τούτους τοὺς ὅρους, ἡ Κέρκυρα ἔσται δι'
ἡμᾶς ὡραία καὶ ἐπωφελὴς συγκληρία (association). Ἡ
Κέρκυρα καὶ ὁ δορυφόρος αὐτῆς, ἡ νήσος τῶν Χαῖδων,
πληρῶνουν, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, ὅλας τὰς δαπάνας τῶν
ἐχόντων μάλιστα καὶ πλεόνασμα προσόδων, μολοντοὶ εἰς
κατὰ τὸ ἥμισυ συναφισμέναι, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γῆς τῶν
δὲν καλλιεργεῖται ἐπιμελῶς. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ λαὸς τῆς Κερκύρας
ἠθέλον ἀναλωρομένη καὶ λάβει νέαν τινὰ ὥθησιν. Ἡ
νήσος ἠθέλει καταστῇ κῆπος, καὶ ὁ λιμὴν αὐτῆς κέντρον
τοῦ ἐμπορίου τῶν παρακειμένων τόπων. Τοῦτο γινώ-
σκειται καλῶς ἐν Κερκύρᾳ ὅντως δὲ εἰς μόνον αὐτὴν τὴν
νήσον οὐδεὶς (!) ὑφίσταται πόθος πρὸς διαχωρισμὸν ἀπὸ
τῆς Ἀγγλίας.

Τολμῶ λοιπὸν νὰ υποβάλω τὸ ζήτημα εἰς τὴν προσο-
χὴν σας, διότι αἱ παρούσαι περιστάσεις μοι φαίνονται
ἀρμόδιαι τοῦ νὰ ἐνυποχλωθῶμεν περὶ αὐτοῦ. Κατὰ τὸ
τέλος τοῦ ἀνατολικῦ πολέμου, ἡ παραίτησις τῶν πρὸς
νότον νήσων ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς παραχώρησις ἢ ὡς
ἀποχώρησις ἀπὸ τῆς θέρσεως, ἢ κατωρθώσαμεν νὰ διαφυ-
λάξωμεν καὶ τότε ἐπίσης δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀπαιτήσωμεν
τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἄμεσον κατοχὴν τῆς Κερκύρας,
διότι ἠθέλον διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοιοῦτων σχεδίων σήμε-
ρον ὅμως οὐδόλως ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐναντιώσεις σήμε-
ρον τὰ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ συντάγματος παρεμβληθέντα
προσκόμματα ἠρθῶσι, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς κατη-
γορήσῃ ὅτι ἀποσυρόμεθα ἕνεκα ἥττης. Αἱ δυσχερείαι αὗται
ἐνδέχεται νὰ ἐπαρληφθῶσιν ἔὰν δὲ τῷ ὅτι ἐπαρλη-
φθῶσιν, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπὶ ὁλῆς (prestige) τῆς
Μ. Βρετανίας θέλει ὑποστῇ αἰσθαντικὴν ζημίαν.

Εἰς ἐνδοξὴν τῆς μεγάλης σημασίας τῆς Κερκύρας,

καθὼς κλειδὸς τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, δὲν θέλω ἀναφέ-
ρει εἰμὴ ἐν μόνον πρᾶγμα. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τελευ-
ταίου πολέμου περὶ τὸ ἔαρ τοῦ 1854, τρία Ῥωσικὰ πλοῖα
(μία φρεγάτα καὶ δύο κορβέται (1)) περιέπλεον εἰς τὴν
(1) Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὰ τρία Ῥωσικὰ πλοῖα ἦσαν
ἡ κορβέτα « Ἀριάδνη » καὶ δύο βρῆκια. Σ. τ. Σ.

Ἀδριατικῇ. Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων νὰ διέλθωσιν ἀπέναντι
τῆς Κερκύρας, μολοντοὶ μία μόνον Ἀγγλικὴ φρεγάτα ἐν-
ρίσκειτο ἐν τῇ λιμένι. Ἀπεναντίας, τὰ τρία ταῦτα πλοῖα
κατηνύθνησαν εἰς Τεργέστην, ἐνθα ἐπώληθησαν, ἐνῷ οἱ
ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα ἐπαρτήθησαν εἰς τὴν Ῥωσίαν
διὰ τῆς Ἀυστριακῆς χώρας. Ἐνθυμητέον πρὸς τοὺτους,
ὅτι ἡ Κέρκυρα κέκτηται μεγάλῃν βαρύντηα ὡς πρὸς τὴν
ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀρμολογίαν τῆς διὰ Τεργέστης εἰς
Αἴγυπτον καὶ Ἰνδοκίην ἀποδοῦς ὁδοῦ, ἀπαρῶνται δὲ διὰ
τὴν ὁδὸν τῆς Μασσαλίας ἢ τῆς Γιβραλτάρης. Δὲν λέγω
περὶ τῆς ἐξαίρετον σηματικότητος τῆς Κερκύρας, ὡς
στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς σταθμοῦ, τόσον ὑπὸ τὴν Ἀγ-
γλικὴν ὅσον καὶ ὑπὸ ἐνδοπατικὴν ἐποψίν.

Τὰ μεγάλα καταστήματα καὶ αἱ φρουραὶ τὰς ὁποίας
ἡ Ἀυστρία καθίδρυσεν προσφάτως ἐν Πόλῃ, Κατάρῳ καὶ
ἐπὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἀδριατικῆς, ἀπειλοῦσι τὴν Δύσιν
σχεδὸν τόσον ὡς πρὸς, ὅσον καὶ ἡ Σεβαστούπολις ἠπέλει-
ται ἀνατολικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας ἢ δὲ συνεχῆς ἐ-
πέμβασις τῆς Ἀυστρίας εἰς τὰ πράγματα τοῦ Μανροβου-
ρίου καὶ τῶν ἡμιανεξαρτήτων φυλῶν τῆς Ἀλβανίας καὶ
τῆς Βοσνίας, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ῥωσία δὲν εἶναι ἡ μόνον
ἐκ τῶν γειτόνων ἢ ὑποκρύπτουσα κατακτητικὰ σχέδια
πρὸς βλάβην τῆς Πόλεως. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ διαρκὴς
κατοχὴ τῆς Κερκύρας ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἠθέλει ἐμποδίζει
τόσον ἀποτελεσματικῶς τὰ εἰς κατὰκτησιν τῶν εἰς τὴν Ἀύ-
στριαν συνορευομένων τουρκικῶν ἐπαρχικῶν σχεδίων, ὅσον
καὶ τὰ ἐν Μελίτῃ καὶ Γιβραλτάρῃ καταστήματά μας ἡμ-
πόδιζον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος τὴν ὑπὸ τῶν
Γάλλων κατὰκτησιν τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Σικελίας. Αἱ
ἐπιστολαὶ τοῦ πρώτου Ναπολέοντος εἰς τὸν ἀδελφόν του
βασιλεῖα Ἰωσήφ τεκμηριοῦσιν ὅτι ἐκεῖνος ἐθεώρει τὴν κα-
τοχὴν τῆς Κερκύρας ὡς ἀπαραίτητον εἰς ἐκβασιν τῶν
φαιλοδόξων σχεδίων του, καὶ ὅτι ἠθέλει νὰ ἐκτείνῃ τὴν Γαλ-
λικὴν κυριαρχίαν μέχρι τῶν μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς γειτο-
νεύοντων τόπων. Καὶ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ Κέρκυρα εἶ-
ναι ἐπιτηδεῖα τόσον νὰ ἐμποδίσῃ τὰ σχέδια ταῦτα, ὅσον
καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν.

Ἐνταῦθα ἐνδέχεται νὰ ἀνθυποβάλῃ τις ὅτι αἱ δυνάμεις
αἱ λαβοῦσαι μέρος εἰς τὰς συνθήκας τοῦ 1815, δὲν θέ-
λουν συναρτίσει ποτὲ ὅπως ἢ ἐπὶ τῆς Κερκύρας προστα-
σία μας μετασχηματισθῇ εἰς κυριαρχίαν μοι φαίνεται
κατὰ δὲν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἡμῶν κῆσις εἶναι τὸ μόνον
πράγμα ὅπερ ἐνδιαφέρει τὰ ἔξω Κράτη, τὰ ὅποια ὀφείλου
νὰ ἦναι ἀδιάφορα ὡς πρὸς τὸν διοικητικὸν τύπον τῶν ὁ-
ποίων ἠθέλομεν κρίνει καταληλότερον διὰ τὰ συμφέροντα
τῶν Κερκυραίων. Εἶναι φανερόν ὅτι, ἐὰν αἱ πρὸς νότον
νήσοι (Κεφαλληνία, Λευκάς, Ζάκυνθος, Ἰθάκη καὶ Κύ-
θηρα) αἵτινες διαφέρουσι μεγάλως τῆς Κερκύρας κατὰ τὴν
φυλὴν (!) τὰ αἰσθηματὰ καὶ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν, ἀπε-
ρίσσοι εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος — καθὼς ἐπιθυ-
μοῦσιν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τούτων — ἠθέλον διατε-
λεῖ πάντοτε ὑπὸ τὴν συλλληπτικὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν
προστατιδίων δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς ἐκ τούτου
καθὼς αἱ ἑλληνικαὶ νήσοι τοῦ ἀρχιπελάγους, δὲν ἠθέλον
εἶσθαι πλέον ἐκτεθειμέναι νὰ πέσωσιν εἰς τὰς χεῖρας ἄλ-
λου τινὸς Κράτους.

Ὁ ἱππότης Κουρκουμέλης, γενικὸς εἰσαγγελεὺς τῆς
Ἐπαρχίας, ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς συσσωματώσεως τῆς
Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν μετὰ τοῦ βρετανικοῦ κράτους
κατὰ τὸν τρόπον τῆς Μελίτης καὶ τοῦ Γόζου. Ἐκτός
τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα δέλοισι προέλθῃ ἐκ τοῦ συνδυ-
ασμοῦ τούτου διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Κέρκυραν, ἢ τῇ
σοῦ αὐτῇ, ἐντὸς ὧν ἔσται δέλεο ἐξ ἀγγλίσθῃ ὁ
λοσχερώς καὶ πλουτισθῇ διὰ τῶν ἀγγλικῶν κεφαλαίων
καὶ ἐπιχειρήσεων. Ἡ θέλει πληρῶναι τὰ ἴδια αὐτῆς ἐξόδα
καὶ παρέχει πρὸς τοὺς τοιοῦτους σηματικὸν τι πλεόνασμα προ-
σόδων.

Τὰ « Ἡμερήσια Νέα » λέγουσιν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κ.
Γλαδστωνος θέλει ἐπιφέρει ἐνδεστωτὸν ἐντύπωσιν καθ' ὅ-
λην τὴν Ἀνατολὴν καὶ μαρτυρήσῃ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπεφά-
σισε νὰ τροποποιήσῃ ἐπὶ τὸ συνδιαλλακτικώτερον τὴν πρὸς
τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς καταφρονητικὴν πολι-
τικὴν τῆς.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν κτλ. ΤΖΩΝ ΓΟΥΤΚ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος.

Μετὰ πολλὴν τοῦ λύπην τὸ κοινὸν τῆς Ἀνδρου ἀνέγνωσεν
εἰς δύο προηγουμένα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος σας ὕβρεις καὶ
συκοφαντίας κατὰ τοῦ ἀξιολύτου Δημάρχου Ἀνδρου Κ. Λο-
ρέντζου Μ. Καίτη. Μ' ὅλον ὅτι ἡ γενικὴ ὑπόληψις τὴν ὁ-
ποίαν ἀπολαμβάνει ὁ Κύριος Λορέντζος καὶ ὡς Δημάρχος καὶ
ὡς ἰδιώτης οὐδόλως δύναται νὰ μειωθῇ ἐκ τούτων, μ' ὅλα
ταῦτα ἐπειδὴ ὁ συκοφάντης ἐθρασύνθη ἐκ τῆς σιωπῆς, ἥτις
μέχρι τοῦδε ἐτηρήθη, ὀφειλομένη πρὸς ἔπαινον μὲν τοῦ Κυ-
ρίου Δημάρχου, πρὸς κατασίχνην δὲ τοῦ ὑβριστοῦ του νὰ
κάμωμεν γνωστὰς ἐκεῖνον μὲν τὰς πράξεις, τοῦτο δὲ τὸν
βίον καὶ πρῶτον μὲν τίς εἶναι ὁ Κ. Λορέντζος Καίτης τὸ μαρ-
τυρεῖ τὸ ὄνομά του, ποία ἡ κοινωνικὴ τάξις του τὸ δηλοῖ ἡ
θέσις του, ποία ἡ ἠθικὴ του ἀνάπτυξις, τὰ φυσικὰ του πλε-
ονεκτήματα καὶ ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν λαμβάνει διὰ τὴν ὁ-
λικὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ τόπου του τὸ ἐπιβεβαιῶσιν
τὰ ἔργα του ὁ Κύριος Λορέντζος Μ. Καίτης υἱὸς τοῦ ἀξιολύ-
του Κ. Μ. Λ. Καίτη Γερουσιαστοῦ, περιελθὼν εἰς τὴν δημο-

τικὴν ἀρχὴν οὐχὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ πατρὸς του, ἀλλὰ
διὰ τῆς ἀτομικῆς του ἱκανότητος ἀνέπτυξε τοσαύτην πολιτι-
κὴν ἐπιδεξιότητα ὅσῃν οὐδεὶς ἄλλος τῶν συνεπαρχιωτῶν
του, καὶ ἤδη δύναται νὰ καυχῇθῃ ὅτι εἶναι τὸ πρωτεῖον ἐν
τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ πρόσωπον κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα τῆς
Δημαρχίας του κατάρθωσε πράγματα, ἅτινα μακρὰν τοῦ νὰ
χαρακτηρίζουν αὐτὸν βλάκα καὶ φρενοβλαβῆ ὅπως ἀγενῶς ὁ
ὕβριστής του τὸν ἀπεκάλεσεν, ἀποδεικνύουν ἀγχοίνοιαν, καὶ
φρόνησιν οὐ τὴν τοχούσαν ἀπόδειξις δὲ τούτων εἶναι ὅτι ὑ-
πὸ τὴν διεύθυνσιν τούτου διατελεῖ ἅπανα ἡ ἐπαρχία τῆς Ἀν-
δρου, καθότι καὶ οἱ τρεῖς Δημαρχοὶ καὶ οἱ τρεῖς Βουλευταὶ
τῆς Ἐπαρχίας καὶ αὐτὸς ὁ Γερουσιαστὴς ἀνήκουν εἰς τὸ αὐ-
τὸ πολιτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπιτυχῶς διευθύνει,
εἰς δὲ τὸ ὑπ' αὐτὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔχει μοναδικὴν
πλειοψηφίαν ἑνδεκα ψήφων πρὸς μίαν ἀόκνως δὲ ἐργαζόμε-
νος ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰδιαίτερας
τοῦ πατρίδος ἔχει ἔργα μαρτυροῦντα τὴν περὶ αὐτῆς μέρι-
μνάν του ἥτοι κτωρῶντε ν, ἀπαλλαχθῇ τὸ ταμεῖον τοῦ
λιμένος τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὸ ναυαγίου ἕνεκα παραλόγων
ἀπαιτήσεων τοῦ ἐργολάβου ἐκ Δραχμῶν 40,000 ἐξησφάλισε
τὰς ἰδιοκτησίας τῶν συνδρομῶν του διὰ τῆς καταλλήλου
ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀγοφυλακῆς Νόμου διατηρεῖ ἀκμάζον-
τα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πόλεως καὶ τοῦ χωρίου Μεσαρ-
ίας ἀρρένων τε καὶ κορασίων, καὶ ἐσύστησε νέα εἰς τὰ χωρία
Λαμύρων καὶ Ἀποικίων, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁποίων ἀρι-
έρωσεν ὁλόκληρον τὴν ἀντιμισθίαν του, διατηρεῖ ὑπότροπον
εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἀρχιτεκτο-
νικῆς, ἐπεσκεύασε κατὰ τὸ δυνατόν τὴν πρὸς τὸ χωρίον Μεσα-
ρίας ἀγροῦσαν ὁδόν, καὶ ἤδη καταγίνεται πρὸς ἐπιδιόρθω-
σιν καὶ τῶν λοιπῶν, ἐφ' ὅπως τὴν πόλιν, ἐπεσκεύασε τὸ ὑδρα-
γωγεῖον, διατηρεῖ ἐν καλῇ καταστάσει τὸ κρεωπωλεῖον καὶ
παντοπωλεῖον, καὶ διατηρεῖ ἐν ἰσχυρῇ εὐεργετικῇ ὡς πρὸς τα
τρόφιμα ἀστυνομικὰς διατάξεις διέθεσεν ἐπωφελῶς τὸ ὑπὲρ
τῶν σγλείων κληροδοτήμα, ἐξησφάλισε δι' ὑποθήκας τὴν κιν-
δυνεύσαν ν' ἀπολεσθῇ δημοτικὴν περιουσίαν, καὶ μολοντοὶ
ἅπανα ἡ δημαρχικὴ, ἀστυνομικὴ καὶ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία
χάριν οικονομίας, εἶναι συγκεντρωμένη εἰς τὸ ἀτομόν του, μ,
ὅλα ταῦτα δι' ἀπαραδειγματίστον ἐπιμελείας παντοῦ προ-
φθάει, καὶ τὰ πάντα ἐνεργεῖ μετὰ πάσης ἀμεροληψίας, ἀπό-
δειξις τῆς ὁποίας εἶναι, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἀδελφός του ἐκκλη-
ρώθη κατὰ τὸ τρέχον ἔτος στρατεύσιμος ὁ τοιοῦτος δὲ ἀνὴρ
ἀντὶ εὐγνωμοσύνης ἔχει τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑβρίζηται παρὰ τινος
παρ' ἀνθρώπου προτερον μὲν ὠφωπώλου, ἤδη δὲ ἐν ἀργίᾳ καὶ
ἀσημότητι διατελοῦντος ἀνθρώπου ἀρνηθέντος καὶ τὴν ὀρη-
σκείαν του ἀκόμη, ἀνθρώπου κύριον ἔργον ἔχοντος τὴν ἀγυρ-
τείαν, δι' ἣς καὶ μόνος προμηθεύεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, πρὸς
τὸν ὁποῖον ὑπομιμνήσκοντες τὸ α πηγὴ ὧν τῶν κακῶν εἶναι
ἀργίας » τὸν συμβουλευόμεν ὡς χριστιανοί, νὰ ἐπιδοθῇ εἰς
ἔργον τι, ἔστω καὶ βάνουσον νὰ βυθισθῇ ἐπὶ τὸ ἠθικώτερον
καὶ ἐπωφελέστερον τὰ τοῦ βίου του, διότι ὅπως τρέχει, θέλει
πάθει ὅτι τὸ ἀριθ. 664 τοῦ Ποιν. νόμου ὀρίζει.

K.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἰωάννης Ψύχας καὶ Λάζαρος Ἰωάννου
διορισθέντες προσωρινοὶ σύνδικοι ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ
Σπυρίδωνος Βιτάλη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 301 (ε. ε.) ἀποφάσεως
τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν, γνωστοποιοῦμεν πρὸς ἅπαντας
τοὺς δανειστάς τοῦ πτωχεύσαντος, ὅτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἐπα-
λήψεις τῶν δανείων αὐτοῦ θέλει γενῇ τὴν πρώτην Πέμπτην
μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἀπὸ τὴν καταχώ-
ρησιν τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα τὸν Ἀστέρα
τῶν Κυκλάδων ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μετὰ μεσημβρίας εἰς
τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου, ἐνώπιον τοῦ
Εἰσηγητοῦ Δικαστοῦ καὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ὅθι,
προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ δανεισταὶ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἴτε
αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίων κατὰ τὴν ῥηθείσαν
ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ νὰ παρουσιάσωσι τὰ διάφορα δανειστι-
κά των ἔγγραφα πρὸς ἐπαλήθευσιν. Ἡ ἐπαλήθευσις θέλει
ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας καὶ μετὰ τὴν
ἄνω ὁρισθεῖσαν προσθεσίαν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 15 Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Προσωρινοὶ Σύνδικοι

Ἰωάννης Ψύχας.

Λάζαρος Ἰωάννου.

(Ἐπετα Δικαστικὸν Παράστημα)